

ŁOŻECZKO (5) sb n

Pierwsze o pochylone, e oraz końcowe o jasne.

sg N łóżeczko (2). ◇ L łóżeczku (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Dem. od „łóże” miejsce lub urządzenie do spania i leżenia; lecticula Mącz (5) : á potym ná fwym przyrodzonym inochodniczku/ ktory ná nogách pan/ ná białym á nadobnym łóżeczku fie przeieździć/ s czeladką łobie pomowić/ požártowác/ pokrothofilić. RejZwierc 164; lecticula Łóżeczko/ kolebeczka. Mącz 186d; (marg) Pociechy stárego. (-) Ano łobie siedziŕz w nadobnym domku kthoryŕ łobie zbudowác wedle myfli ŕwoiey/ áno łóżeczko nadobnie włáne ŕtoi dla odpoczynienia twego RejZwierc 172v.

Zwrot: »połóżyć (a. ukłáć) się na łóżeczku« (2): A potym fie połóziŕz roŕkofznie ná onym łóżeczku ŕwoim/ ná kthorym łobie odpoczywác będzielz RejZwierc 162, 172v.

W charakterystycznych połączeniach: łóżeczko nadobnie usłane, rozkoszne.

Synonim: kolebeczka.

Cf ŁOŻNICZKA, ŁOŻYCZKO